

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PI PHARMA NV

Strona pozwana: NOVARTIS AG, NOVARTIS PHARMA NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 – 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jeśli produkt leczniczy opatrzony znakiem towarowym (referencyjny produkt leczniczy) i generyczny produkt leczniczy wprowadzane są do obrotu w EOG przez przedsiębiorstwa powiązane ze sobą gospodarczo, to wówczas sprzeciw właściciela znaku towarowego wobec dalszego obrotu w państwie przywozu generycznym produktem leczniczym przez podmiot dokonujący przywozu równoległego, po uprzednim jego przepakowaniu polegającym na naniesieniu nań znaku towarowego, jakim opatrzony jest referencyjny produkt leczniczy, może prowadzić do sztucznego podziału rynków pomiędzy państwami członkowskimi?
- 2) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej – czy sprzeciw właściciela znaku towarowego wobec zmiany znaku towarowego należy oceniać w świetle przesłanek BMS?
- 3) Czy dla odpowiedzi na te pytania ma znaczenie okoliczność, że generyczny produkt leczniczy i produkt leczniczy opatrzony znakiem towarowym (referencyjny produkt leczniczy) są identyczne lub mają taki sam skutek terapeutyczny, o czym mowa w art. 3 § 2 Koninklijk besluit van 19 april 2001 inzake parallelinvoer (dekretu królewskiego z dnia 19 kwietnia 2001 r. w sprawie przywozu równoległego)?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 18 czerwca 2020 r. – Finanzamt T / S**

(Sprawa C-269/20)

(2020/C 297/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Finanzamt T

Druga strona postępowania rewizyjnego: S

Pytania prejudycjalne

1. Czy przewidziane dla państw członkowskich w art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych⁽¹⁾ uprawnienie do tego, by uznać za jednego podatnika osoby mające swe przedsiębiorstwa na ich terytorium, które będąc prawnie niezależne, są ściśle związane ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie, należy wykonywać w ten sposób,
 - a) że uznanie za jednego podatnika dotyczy jednej z tych osób, która jest podatnikiem w odniesieniu do wszystkich transakcji tych osób, czy też w ten sposób,
 - b) że uznanie za jednego podatnika musi bezwzględnie – a więc również kosztem istotnych uszczupień podatkowych – prowadzić do powstania grupy podatkowej VAT odrębnej od ściśle związanych ze sobą osób, stanowiącej fikcyjny podmiot, który należy stworzyć wyłącznie dla celów podatku od wartości dodanej?
2. Jeżeli w przypadku pytania pierwszego właściwa jest odpowiedź a): Czy z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącego celów innych niż związane z działalnością przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 6 ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388/EWG (wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 lutego 2009 r., VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:88) wynika, że w przypadku podatnika,
 - a) który z jednej strony prowadzi działalność gospodarczą, dokonując przy tym odpłatnych świadczeń w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej dyrektywy, a

b) z drugiej strony jednocześnie podejmuje działalność jako władza publiczna (działalność w sferze imperium), w odniesieniu do której nie jest uważany za podatnika zgodnie z art. 4 ust. 5 wskazanej dyrektywy,

nie należy opodatkowywać wykonania nieodpłatnej usługi z zakresu działalności gospodarczej na potrzeby działalności w sferze imperium w świetle art. 6 ust. 2 lit. b) szóstej dyrektywy 77/388?

(¹) Dz.U. 1977, L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Massa (Włochy) w dniu 19 czerwca 2020 r. – GN, WX / Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(Sprawa C-274/20)

(2020/C 297/42)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Massa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GN, WX

Strona przeciwna: Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie zakazu „dyskryminacji ze względu na przynależność państwową” w rozumieniu art. 18 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zakazuje się państwom członkowskim przyjmowania jakichkolwiek przepisów, które mogą, nawet w pośredni, ukryty i/lub znaczący sposób, stawiać obywateli innych państw członkowskich w trudnej sytuacji?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 93 ust. 1bis Codice della strada (kodeksu drogowego), dotyczący zakazu poruszania się pojazdami zaopatrzonymi w zagraniczne tablice rejestracyjne (niezależnie od tego, kto jest właścicielem pojazdu) po upływie sześćdziesięciu dni pobytu we Włoszech, może stawiać w trudnej sytuacji obywateli innych państw członkowskich (posiadaczy samochodów zaopatrzonych w zagraniczne tablice rejestracyjne) i w związku z tym mieć charakter dyskryminujący ze względu na przynależność państwową?
- 3) Czy pojęcia i zwroty:
 - a. „prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich” (art. 21 TFUE);
 - b. „rynku wewnętrznego”, który „obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, zgodnie z postanowieniami Traktatów” (art. 26 TFUE);
 - c. „zapewnia się swobodę przepływu pracowników wewnątrz Unii” (art. 45 TFUE);
 - d. „ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego są zakazane” (art. 49–55 TFUE);
 - e. „ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług wewnątrz Unii są zakazane w odniesieniu do obywateli państw członkowskich mających swe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym niż państwo odbiorcy świadczenia” (art. 56–62 TFUE)

należy interpretować w ten sposób, że zakazane są również przepisy krajowe, które mogą, choćby tylko w pośredni, ukryty i/lub znaczący sposób ograniczać lub utrudniać obywatelom europejskim korzystanie z ich prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, prawa do swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług lub w jakikolwiek sposób wpływać na te prawa?